

diana

MEDLEMSBLAD FOR STORKØBENHAVNS JAGTFORENING · EFTERÅR 2018 · NR. 1

www.SJF.dk

Lån Kreds 7 skydevogn

Giv medlemmer og dig selv en rigtig fornøjelig og lærerig skydedag med den mobile skydevogn.

Skydeplads: Vi hjælper gerne med en egnet plads – såfremt du ikke selv har et sted.

Flyvske lerduer: Der venter jer ca. 400 lerduer til at øve sig på, før I går på jagt efter rigtige fugle.

Laserpatroner: Vi stiller laserpatroner til rådighed til afprøvning i dit eget jagtgevær. Hastighedsmåler: Til at måle haglhastighed på netop dine foretrukne jagtpatroner.

Papiruller: Til afprøvning af dine jagtpatroners hagldækning i dit gevær.

Indskydning: Af jagtgevær med »One shot stock adjuster«

Flugtskydningsinstruktører: Fra egen jagtforening kan medvirke, hvorved prisen kan blive reduceret.

Ring/mail: For at høre nærmere og bestille tid til jeres skydedag med Jægerforbundets mobile skydevogn.

Kontakt: Torben Clausen, tlf: 47 38 76 10 / 30 28 76 10 mail: torbenclausen@youmail.dk

ATMOSFÆRE OG MÆRKEVARER TIL JAGT- OG NATURELSKERE

NÆRUM HOVEDGADE 78-84 2850 NÆRUM TELEFON 45 80 90 16 FAX 45 80 90 26

Bestyrelse:

Frank Rattleff (Formand) 3147 8890
Svend Isling (Kasserer) 2132 6299
Bente Post-Pedersen 4776 5156
Allan Pastoft 4015 6653
Hugo Emkjer 3828 0443
Jens Tilsted 2074 0419
Rune Hjortborg 2890 2726
Lars Frøkjær Hansen (Suppleant) 4198 4499
Morten Emkjer (Suppleant) 2429 0965

Skydeudvalg

Søren List (Formand) 2613 1101
Henning Nielsen 4264 9475

Jagttegnsudvalg

Lars Frøkjær Hansen 4198 4499

Medieudvalg

Ole Pedersen (Formand) 4043 4024
Bente Post-Pedersen
Svend Isling
Rune Hjortborg

Klubudvalg

Rune Hjortborg (Formand) 2890 2726
Jens Tilsted

Reguleringsudvalg

Allan Pastoft (Formand) 4015 6653
Rune Hjortborg 2890 2726

Hunde- & Jagthornsudvalg

Poul Kannik 2011 5453

Bueudvalg

Rune Hjortborg (Formand) 2890 2726

Diana udkommer én gang årligt:

Deadline for næste nr.: 15. juni 2019

Diana – Redaktion

Ole Pedersen (Ansvarsh.) 4043 4024
Mail: diana@sjf.dk

Annoncepriser:

1/1 side kr. 1200,00 – farvetillæg 150,00
1/2 side kr. 600,00 – farvetillæg 100,00
Bagside, inkl. tillæg for 1 farve: 1.800,00

Oplag: 1.200 eksemplarer.

Sats og tryk: Trykkeren

Forsidebillede:

Eliza Kajanus

Formanden har ordet

Som mange af jer nok har bemærket, fik i ikke tilsendt et Diana ved årsskiftet. Årsagen til dette bunder i manglende materiale til bladet.

Da det indkomne materiale til bladet er mildest talt fraværende, er det op til redaktøren at opfinde artikler mm. Det har vi gjort flere gange, men det er nu bedre med jeres materiale. Da det er ca. et år siden vi sidst var på banen, vil dette blad primært indeholde artikler om det, der er sket, frem for artikler om det, der ligger foran os.

Vi plejer at have en kalender på midtersiderne med kommende tirsdags arrangementer, men da det er vanskeligt at planlægge et halvt til et helt år frem i tiden, vil vi fremover annoncere arrangementer mm. på hjemmesiden samt via det månedlige nyhedsbrev. Vores Facebook side bliver også mere informativ i løbet af året.

Vi starter tirsdag arrangementerne op den 5. september omkring efterårets hornblæsning efterfulgt af et foredrag og oplæg den 11. september om de tre kommende vildsvinejagter i det svenske (som i den grad var en succes sidste sæson). Se alle arrangementer på hjemmesiden, som løbende vil blive opdateret med mere info om de enkelte arrangementer.

Jeg ser frem til at møde flere af foreningens knap 1.200 medlemmer ved de mange aktiviteter, som jagtforeningen tilbyder både i Mosehuset og på skydebanerne.

Med jægerhilsen

Frank Rattleff

Mosetræf 2018

Fotos: Bo Høier

Igen i år deltog Storkøbenhavns Jagtforening i mosetræffet i Utterslev Mose. Det var en varm dag og antallet af besøgende var nok lidt mindre end sidste år. Igen i år var der arrangeret bueskydning for børn, smagsprøver på vildt, jagthornsblæsning og demonstration af schweishundearbejde.

En af vore dygtige schweishundeførere havde bidraget med en råbuk, som blev flået, forlagt og anbragt på den store grill, så vore gæster kunne på smagsprøver på grillstegt vildt. Regionens jagstikordinator, Jens Klaus Jensen deltog med en natursti den vakte megen begejstring især hos vore yngste gæster.

I jagthuset blev der spillet jagtfilm, og der blev solgt is og kolde drikkevarer i baren. Ligeledes blev der præsenteret "jægerhåndværk" i form af knivarbejde. Da dagens aktiviteter var slut, var der ingen tvivl om, at vore gæster havde haft en dejlig dag, men det var også nogle trætte mænd fra jagtforeningen der kunne sige: "Tak for denne gang" til hinanden.

Den 16. maj 2016

Den 16. maj er en dato der bringer følelser frem i mange jægere. Den første jagtdag efter lang tids længsel. Glæden ved at færdes på sit terræn længe inden solen står op, håbet om at møde en buk, bevæge sig stille frem og komme i en god position. Jeg blev mødt af en flok ungkreaturer der med deres støjende og opsøgende adfærd gjorde i alt fald ét stykke råvildt opmærksom på min tilstedeværelse. Jeg så ikke dyret men jeg og alle andre inden for en radius af to kilometer hørte det. Jeg lod kikkerten panorere over marken. Den var suk, glat ny harvet og nytilsået! Ikke buks føde at hente. Jeg måtte så sats på den øverste vestlige del. Den henlå stadig i græs og kløver og hvide, larmende flamingokasser. Snart skulle også dette stykke pløjes og tilsås, så for gøre råvildtet nervøse og hindre dem i at bruge arealet og derved komme til skade med landbrugsmaskinerne var der hængt afværge midler op. De fungerede fint!

Jeg kravlede op i stigen for dog at forsøge. Med en let knagen gav det gennemrustne beslag til bøjlens op. Det må vi ordne næste gang. Et enkelt smaldyr havde trods af værgemidlerne og gik rundt et par hundrede meter ude. Det og et antal harer var, hvad der var at se på dette område, men jeg hørte da en del skud fra naboområderne. Periodevis kom ungkreaturerne løbende for at se, om jeg var der endnu. Jeg flyttede mig. Det var nødvendigt at undgå yderligere en flok ungkreaturer for at nå den nordlige mark. En hurtig kikkertpanorering viste at også dette område var nytilsået og uden interesse for råvildtet Bøjebeslaget var ikke rustent på denne stige. Til gengæld kunne sædet trænge til en udskiftning. Det haster ikke. Råvildtet kommer her først når kornet har vokset sig højt.

Sidste chance var det indre af remissen. Ak. Opvæksten var så høj, at en flok elge kunne have skjult sig. Jeg havde efterhånden talt 16 skud fra naboområderne og så begyndte det at regne. Den 16. maj er en dato der bringer følelser frem i mange jægere.

Tøj, mærker og nåle med foreningens logo

Følgende kan købes med vores logo:

Stoflogo til påsyning og strygning (ø: 8 cm)

Pr. stk. kun kr. 25,-

Logo emblem med nål

Pr. stk. kun kr. 20,-

T-shirts

Pr. stk. kun kr. 100,-

Seeland Chassé Fleece vest i Pine Green (str. S-5XL)

Med foreningens logo kun kr. 290,-

Mød op i Mosehuset til et tirsdagsarrangement eller lignende, så kan du se logovarerne, inden du køber...

Kalender

25. september 2018 kl. 19:30 – Demonstration og teknikken bag Swarovski kikkerter

Swarovski Optik info aften i samarbejde med Jagtuniverset og Swarovski optik.

Martin Kjeldsen fra Swarovski Optik kommer og fortæller om deres produkter, firmaets historie samt optiske begreber mm. Der vil i løbet af aftenen være mulighed for at se et stort udvalg af forskellige kikkerter, få info omkring hvordan en kikkert er opbygget, hvordan du justerer din kikkert korrekt, lystransmission, parallaxe justering samt ballistiske hjælpeprogrammer. Har du spørgsmål til din Swarovski kikkert, eller hvordan man indstiller et ballistisk tårn, har du her rig mulighed for at få hjælp.

6. november 2018 kl. 19:30 – Svinepest og rovdyr – fup og fakta

Pris Gratis

Foredragsholder

Mariann Chrié og Sussie Pagh

Ansvarlig Svend Isling, svend.isling@sjf.dk

Foder til hund og kat

Buejagt i Connecticut, USA

Jeg var udstationeret to år for firmaet i USA, nærmere betegnet Stamford, Connecticut, den grønne stat. Familien var med, hustru og to skolesøgende børn.

Mine fritidsinteresser er jagt og fiskeri. Min primære jagtinteresse er riffeljagt i Sverige, da jeg har sommerhus i Sverige, og er medlem af et lille jagtlag.

Firmaet havde en lille 23' Scout fuldblods fiskejolle med en 225hk påhængsmotor i røven, med al benzin betalt, så det var jo det rene paradys. Det første der skulle gøres var at tage et certifikat til at sejle sådan en jolle, og blive godkendt til at måtte sejle firma-jollen. Alt gik fint, og har haft mange gode ture på Long Island Sound.

Jagten, der er min primære interesse, var ikke sådan lige til. Riffeljagt er udelukket i Stamford området, grundet bolig-tæthed. Haglgeværjagt er heller ikke nemt af samme årsag. Det giver kun mulighed for buejagt, hvilket jeg altid har betragtet som noget af den ypperligste jagt der kan udøves. Da jeg havde en kollega der var bue- og fuglejæger, delte vi mange erfaringer og historier.

Jeg tilmeldte mig til et af statens gratis bue kurser, som resulterede i et certifikat. Jeg var dermed godkendt til at måtte gå på jagt med bue i staten Connecticut.

Jeg fik handlet en masse udstyr hos Cabela's, både i deres net butik og i deres fysiske butik i Hartford, og den er STOR. De har et kunstigt bjerg i midten med udstoppet dyr, puma, bjørn, bjerggeder, kalkun, whitetail og meget mere. Nåh ja og så hænger der lige en lille 1:1 sportsflyver ned fra loftet. Der er alt fra camping, fiskeri til jagt og lidt møbler.

Jeg fik min bue, og begyndte at træne i min kollegas have, efter jagsæsonen var startet i 2016.

Jeg havde meget svært ved at finde et sted at gå på jagt. Man skulle i princippet gå fra

dør til dør og spørge om lov til gå på jagt med bue på deres jord. Arealet behøver ikke at være større end et par acres, en størrelse de fleste husejere har. Det skal dertil siges at der er umådeligt mange løvtræer i Stamford området, og folk er meget ømme omkring deres træer. Jeg kunne ikke tage mig sammen til at gå rundt og spørge vildt fremmede mennesker om lov til at jage på deres jord. Kulturen er noget anderledes end vi er vant til.

Pludselig en dag kom min kollega og sagde han havde noget buejagt hos en mand, nord for Stamford, som han ikke benyttede. Det var et stykke inde i sæsonen. Vi kørte ud til manden, som var meget venlig, og som gav mig skriftlig tilladelse til at jage på hans fire acres (16.000m²), der mest er skov.

Jeg var på det tidspunkt meget usikker på mine evner til at ramme, da jeg ikke kunne indskyde min bue rigtigt. Min kollega havde allerede en stige liggende på stedet, så min nyindkøbte to-mands stige var overflødig.

Jeg sad mange dage med whitetails under mig, uden skudafgivelse; jeg var for usikker på mine evner til at kunne afgive et sikkert og præcist skud. Der var også mange dage uden vildt.

Resten af sæsonen gik uden nedlagt vildt, men jeg fik mange timer til at nyde synet af whitetails, vaskebjørn, coyote og andre smådyr og fugle i skoven. De har også nogle fantastiske flotte fugle.

Min jagt lå få yards fra statsgrænsen til New York, og en dag da jeg kørte med min datter og skulle fylde majs i min hjemmelavet foderautomat, kom vi ind over grænsen og tilbage igen.

Der så vi en butik med bl.a. et dansk flag. Vi stoppede for at spørge til det danske flag, og så emballage til Morsø brændeovne. Ejeren hedder Niels, og ejer et firma der sælger brændeovne og pejse, men han var på ferie da vi kom forbi. Niels er dansker som kom til

USA som 16-årig, og har jagt som fritidsinteresse.

Efter et par besøg lykkes det endelig at skabe kontakt til Niels og vi mødtes. Efterfølgende har vi tilbragt mange timer sammen, både med familien, og været på nogle fasanjagter på Niels' jagt, 2 timers kørsel nord på. Jeg kunne låne et 12-gauge haglgevær af min kollega. Men inden da, manglede jeg at få en tilladelse til at gå på jagt med skydevåben. Det er en lille sidehistorie for sig selv, at få denne tilladelse. Jeg havde "kun" buecertifikatet, men manglede våbentilladelsen. Det så ud til jeg skulle deltage i et gratis våben sikkerhedskursus, der altid er overtegnet.

Nå men, jeg printede et dokument ud fra Naturstyrelsens hjemmeside, på engelsk, der var bevis på jeg havde bestået den danske jagt eksamen, og gik med min kollega til "kommunekontoret" i Stamford CT.

Dokumentet blev afvist med den begrundelse at der manglede stempler og underskrifter fra to embedsfolk, og der stod ikke, at jeg havde gennemført en "field test" – surt show!

Jeg kontaktede så Naturstyrelsen for at spørge om stempler og underskrifter. Det var ikke noget problem, jeg sendte dokumentet, og fik det så tilbage igen, med to stempler og underskrifter, en fra Hassan, og en fra Ahmad. Og her var Donald Trump lige kommet på banen...haha.

Men der manglede stadig en sætning med jeg havde bestået en "field test". Min nye ven, Niels, blev min redningsmand. Han kender dem på det lille lokale rådhus i Pound Ridge NY, meget tæt på min jagt.

Vi kørte derhen og jeg fremlagde mit danske jagttegnsnummer. Dokumentet fra Naturstyrelsen jeg havde printet var de ikke særlig interesseret i.

Jeg fik dermed tilladelse til jagt med våben i staten New York, mod betaling \$100 som "non resident". Al right, so far, so good. Så blev jeg anbefalet af min kollega at tage til en fiskegrej forretning, der håndterer jagt og fiskelicenser i CT. Jeg kom ind og spurgte, om de håndterede licenser til jagt, og det gjorde de.

Øl til den sikre såt Naturligvis fra Fur Bryggeri

FUR Frokost er en overgæret øl af typen Bitter Pale Ale.

Rolig og klar øl med farve som rødgyldent rav. Småoblende med tæt cremefarvet skum, der giver fine blonder på glasset. Fine humlenuancer med duft af karamelmalt, hyldeblomst og frisk citrusfrugt. Kraftig humleoplevelse, der fortsætter over i en fyldig krop af let sødlig karamelmalt og runder af i en bitterfrisk og fin sødlig og velafbalanceret øl oplevelse. Flaskens indhold svarer til 0,9 genstand. Alk. 2,6 %.

Jeg fremlagde mine dokumenter, men ekspedienten ville kun se min NY licens. Hvis jeg havde våbenlicens i en stat, kunne jag få i alle stater, sagde han. Det var så en sandhed med modifikationer. Og vupti, så fik jeg min CT våben licens. Alle certifikater har man for livet, det er kun hvis du skal på jagt, eller fiske, du skal betale for hvad du skal det pågældende år.

Sommeren 2017 gik med nogle fine fiske-ture på sundet, jævnlig påfyldning af majs, og tømning af vildt kameraet.

Jeg havde nogle forretningsrejser til nogle af firmaets kontorer rundt om i Nord- og Sydamerika, bl.a. Houston, Texas.

Jeg har et par kollegaer der går på riffeljagt der. Jeg spurgte ind til, om der var mulighed for at komme med ud på jagt på et tidspunkt. Og pludselig opstod der en mulighed, på et af mine besøg. Det blev noget grisejagt på "federal hogs" (forvildede tamsvin), nogle der er mange af i Texas.

Jeg måtte skynde mig at få licens til jagt med skydevåben i Texas online, men det var ikke noget problem, da jeg allerede havde

Med det første svin og M1 Carabin

min NY og CT licens. Men det er altid ca. 2-3 gange dyrere som non-resident end en lokal licens hvor du bor.

Vi tog afsted fredag ved middagstid, og kørte ca. 4 timer nordpå. Der blev provianteret hjortefoder og spist på vejen, og langt om længe ankom vi til lejeren, der bestod af 3-4 store campingvogne, der kunne udvides på hver side – fine forehold. Så kørte vi ud på ATV med lad og tag, til nogle af de mange foderpladser de havde, for at fylde foder og majs op.

Ved mørkets frembrud fik jeg stukket en M1 Carabin Cal. 30 i hånden, også lokalt kaldet for en Ranch Rifle, for nu skulle vi ud efter svin. Vi faldt over en pungrotte (Opossum), som jeg skulle skyde til, men missede.

Der var ingen svin den aften, så vi smuttede i køjen ved midnat. Jeg syntes dog det var lidt tidligt.

Næste dag opdagede jeg at riffelen havde løs kær, så det var ikke let at ramme noget som helst. Vi fik sat sigtet fast og prøveskudt, og kørte så lige en runde ved middagstid, for at se efter gris. Og minsandten om der ikke var nogle grise ved en foderplads.

Vi stoppede, jeg sprang ud af ATV'en, lagde an på en lille gris på 10 meters afstand, og afgav et skud. Den faldt i knaldet.

Min hjemrejse var fastsat til 1. december, så da jagt sæsonen starter 15. september, og ikke nedlagt noget vildt for bue endnu, følte jeg mig lidt presset. Jeg ville forfærdeligt gerne prøve at nedlægge et stykke vildt med bue. Inden da, havde jeg lagt nogle timer på indskydning og træning. Jeg havde også studeret whitetail kald på YouTube, og fandt ud af at mit vildsvinekald mindede utroligt meget om et whitetail kald. Jeg trænede med kaldet, godt hjulpet af YouTube.

Morgenen kom, hvor der kom en då inden for skudhold, efter at have fulgt den i lang tid. Jeg havde faktisk kaldt den ind med mit vildsvinekald.

Med whitetail og compoundbue

Da den stod under mig, kunne jeg høre den prøvede at besvare mit kald. En meget spændende oplevelse.

Jeg havde rejst mig fra sædet et stykke tid før dåen kom helt ind. Da afstanden var god, ca. 15-20 m, spændte jeg buen og ventede til det rette øjeblik. Jeg gav en lyd, for at få dåen til at stå stille, og slap pilen mod en bredside.

Pilen sad godt, et gennemskud på lungerne. Dåen løb ca. 30-40m for så at stanse op, og efterfølgende lægge sig.

Jeg måtte ringe til Niels, for at få hjælp med at tage et billede, og få dåen i bilen. Et par dage efter fik jeg også en kalv. Fantastisk kød på grillen.

Foto: Med whitetail og compoundbue

Senere fik jeg også kaldt en buk ind, der faktisk var på vej væk fra mig. På det tidspunkt havde jeg sendt alt mit udstyr til DK, og lånt min kollegas armbrøst.

Fik afgivet et skud, og traf bukken som løb. Den efterfølgende eftersøgning gav desværre intet resultat. De lokale ser ikke det som et problem, men jeg havde det ret skidt ved situationen. Coyotes tager det vildt, der ikke findes. Eller der er en anden der tager den. Jeg tog ud to gange for at lede efter den uden resultat, desværre. Man bruger ikke schweiss-hunde der.

Det har været en kæmpe oplevelse, og privilegie at få lov til at nedlægge en whitetail med bue.

Jeg håber at kunne komme på besøg en gang i fremtiden.

Nu er jeg tilbage i Danmark, og i SJF. Glæder mig til igen at kunne deltage i diverse arrangementer og regulering som tidligere.

*De bedste jagerhilsner
Michael Thorbye*

Redaktøren funderer

For ikke så længe siden læste jeg et indlæg på en jagt/våbenhjemmeside. Emnet var riffeljagt.

Indlægget var som følger:

Kære alle.

Som helt ny i dette univers håber jeg, at i vil tage godt imod mig.

Jeg vil super gerne på riffeljagt og har læst en masse om det, samt været med på enkelte jagter som "tilskuer" og jeg må sige, at jeg er helt solgt. Det giver jo rigtig god mening, når man både kan holde bestandene sunde og samtidigt få noget lækkert vildtkød til vildtkøkkenet – som jeg er en kæmpe tilhænger af.

... Men det store spørgsmål er: Hvad er de årlige omkostninger ved riffeljagt (i Danmark)?

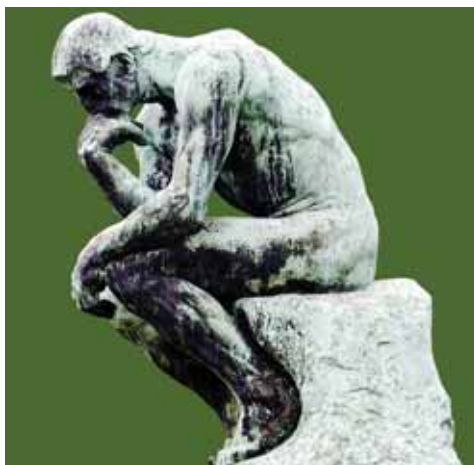
Hvad koster det at tage på disse jagter, hvad skal man være opmærksom på, skal man betale for det vildt man skyder og hvordan fordeles det? Og sikkert en masse mere, men det kan i jo fylde på.

Grunden til at jeg spørger er, at jeg læser mange forskellige ting; lige fra jagt er gratis til jægere bruger 30-40k om året. Hvordan skal man gribe hele dette fantastiske jagtunivers an som ny jæger?

Jeg er ikke interesseret i hagljagt og skal derfor hurtigst muligt videre til riffeltegn. Mine skydefærdigheder skal der ikke stilles spørgsmål til, men SAKO og forsvarer giver et hint. Våben og grejer er der derfor styr på, hvis det kommer så vidt, at dette skal være min nye hobby.

(Indlæg skrevet under pseudonym)

Nu er det jeg funderer: Er vi der underviser til jagttegn ikke gode nok til at forklare om det virkelige liv på jagt? De årlige omkostninger ved jagt er jo afhængige af hvad, hvor og

især hvor meget. Gratis jagt er sjældent og udbydes generelt kun til meget nære venner eller familie. Taler vi det store hjortevildt er det endnu mere sjældent.

Naturstyrelsen sælger dagjagter for 5000-6000 kr. pr. dag. Kød kan køber til fast kilopris. Terrænejere udlejer jagten i kortere eller længere tid mod passende betaling. Igen er kød enten inkluderet i pris eller sælges separat. Mulighederne er talrige men som regel i flere 1000 kroners klassen. Troføjagt er meget værre, men det var ikke det der blev spurgt om. Ønsker man at købe eller leje terræn med rigelige mængder større hjortevildt forslår 40.000 kr. som en skrædder i helvede. Ja måske burde vi der underviser i højere grad forberede kursisterne til det virkelige liv.

HUBERTUSHUSET

SJÆLLANDS STØRSTE JAGT- OG FRITIDSbutik

MAN. - TORS.: KL. 9.30 - 17.30
FREDAG: KL. 9.30 - 18.00
LØRDAG: KL. 9.00 - 14.00
SØNDAGSÅBENT:
Se datoer på www.hubertushuset.com

- De største våben- og optik brands samlet et sted
- Sjællands største tøj- og skoafdeling
- Eget værksted med 4 professionelle bøssemagere
- Egen underjordisk indskydningsbane
- Vi glæder os til at se dig!

Følg os på:

Jagt i Sydafrika

Tekst og Foto: Ole Pedersen

Hello you Guys. I'm back!

Ja, jeg var tilbage, nærmere bestemt tilbage i Sydafrika, hvor vi skulle gentage succesen fra for nogle år siden, hvor vi havde været på en flot turisttur med indbygget jagt i mindre målestok. Denne gang forsøgte vi os med turarrangøren Temba Safaris.

Farmeren lå i Limpopo provinsen og var et yderst behageligt sted: Bløde senge, ventilator i loftet, velfyldt minibar og swimmingpool lige uden for hoveddøren. I modsætning til vores sidste tur indledte vi med et par dages akklimatisering som almindelige turister. Dernæst havde jeg bestilt tre dages jagt. Det var denne gang tidligt efterår i Sydafrika, og jeg havde påregnet at forsøge mig med at jage bushbuck. Min PH, Wentzel van Wyk, hentedede mig på farmen en times tid før solopgang, og vi kørte til en kvægfarm på 50.000 ha. Farmeren mente, at jeg burde skyde noget

mere end blot Bushbuck, for efter hans mening ville det eneste der hindrede mig i at blive færdig allerede den første dag, være enten en leopard på terrænet eller et pludseligt regnskyl. Begge dele indtraf.

Vi startede i toppen af klipperne, hvorfra vi holdt øje med bushen under os mens farmerens folk langsomt trykkede de store områder igennem. Jeg så lige bagdelen af en hun bushbuck og travede derefter gennem udtørrede flodsenge og stikkende bushvegetation. Dagen afsluttedes med venten ved et vandhul, hvor der absolut intet skete. Otte timer er lang tid i et blind på ben, totalt overdækket og 32 grader varmt. Jeg var hjemme noget efter solnedgang og glædede mig over, at madden var klar.

Næste dag gentog aktiviteterne sig. Det havde øsregnet om natten, og da vi kom frem til jagtterrænet fortalte farmeren at der var sikre tegn på leopard på området. Vi hørte den, men så den ikke. Igen kravlede vi op på toppen af klipperne. I mange af de udtørrede vandløb lå der potteskår fra krukker skabt af de sydafrikanske stenalderfolk. Denne keramik har sikkert været penge værd, men farmeren syntes, at de lå ganske godt hvor de lå. Det havde han vel egentlig ret i. Farmeren ville gerne have skudt en af de mange bavianer som bait til hyænerne i området. Kvægfarmere kan ikke lide bavianer, og de kan slet ikke lide hyæner. Jeg fik tilbudt at skyde en af de store hanbavianer, men de har en meget klar fornemmelse af, hvornår man er efter dem. Han nåede lynhurtigt i sikkerhed. Det må man bare affinde sig med.

Fra toppen af klipperne overskuede vi området. Vi så ørne svæve over vore hoveder. Min PH og farmeren må have sat pris på mig, for jeg fik at vide, at hvis jeg faldt ned fra

Blesbock i bushen

klipperne, ville de ikke samle mig op, men bare lade mig ligge til hyænerne. Jeg sætter pris på barsk humor, men håbede samtidigt på, at det var humor. Ligeledes fra toppen af klipperne tog farmerens iPhone afsked med hans bukselomme og begav sig på rejse: 75 meter lodret ned på klippegrund. Min PH fandt det særdeles morsomt, primært fordi det ikke var hans telefon. Farmeren tilkaldte via walkie-talkie sine folk og gav dem følgende besked: "I want my phone back; every piece of it!" Forbavsende nok fandt de den. Den levede stadig, men screen touch var ikke længere en mulighed.

Denne dag afsluttedes også med otte timer i et varmt blind, hvor både jeg og min PH nærmest skiftedes til at sove. Da vi kørte tilbage til Temba safaris game ranch spurgte jeg, hvad han mente sandsynligheden var for at få en bushbuck den næste dag. Nul, lød svaret. Så besluttede jeg at skifte terræn og vildtart. Næste dag ville jeg satse på en blesbuck. Sådant en havde jeg heller ikke skudt før.

Mine rejsefæller fra Temba safaris havde hele tiden fulgt opmærksomt med i min jagt, og de var også skuffede, da anden dagens 17 timers jagt heller ikke havde givet resultat. Blandt de øvrige gæster var et ægtepar fra Bornholm. De var kommet ugen før, og de havde også ønsket at jage hver et enkelt stykke vildt. I løbet af et per dages jagt havde de skudt henholdsvis en flot impala og en ikke mindre flot blesbuck. I øvrigt viste det sig, at vi havde mødt hinanden på Bornholm, hvor vi alle tre havde været på jagt i Klemensker plantage. Verden er lille.

Næste morgen skulle jeg så selv forsøge med en blesbuck. Jeg havde fået mulighed for at jage på terrænet, hvor vi boede. Jeg fik fortalt, at der ikke blev udøvet jagt på området, men reaktionerne fra dyrene viste noget andet. Forholdsvis hurtigt fandt vi en flok blesbuck som vi forfulgte et stykke tid. De fik

dog foretaget en omgående cirkelbevægelse, hvorved de snød os. Vi kørte derefter lidt rundt i terrænet og så det yderst usædvanlige: En caracal havde dræbt en impala og var i gang med at æde den bagfra. Det er imponerende, at et så relativt lille dyr kan dræbe så stort et bytte. Caracalen smuttede med mange tegn på mishag i dækning i bushen.

Vi så lidt senere en rigtig flot blesbuck som det ville være muligt at snige sig ind på. Et problem var der dog: Den var inde hos naboen, og dermed på den anden side af hegnet. Dens slags hindrer ikke en effektiv PH. Op af lommen med mobiltelefonen, en hurtig op-ringning til naboen og tilladelse til at skyde dyret. "Duk dig helt ned, og hold dig meget tæt til mig" lød beskeden fra min PH. Vi har muligvis ikke så meget lignet en blesbuck, men vi har i alt fald ikke lignet mennesker. Efter at have sneget og fra træ til træ og buskads til buskads kunne vi ikke længere skjule os, og jeg måtte fra en afstand af 90 meter sætte skydestokken op og affyre et skud. Dyret løb væk og forsvandt i bushen. Vi kørte hurtigt udenom og min PH gik på sporet. Intet blod, men skuddet føltes rigtigt. Efter 80 meter var der schweiss. Jeg blev sat af og min PH fortsatte. Der lå dyret. Forendt. Projektilet var gået tværs gennem hjertet, og havde lavet et udgangshul på størrelse med en femkrone. Nu kunne jeg slappe af. Vi fik taget de obligatoriske trofæbilleder og kørte dyret til skinning og kølehus.

Denne gang kunne jeg lige nå morgenmaden sammen med de andre gæster. Jeg havde nu god tid til at hvile og jeg kunne også nå at deltage i aftenarrangementet en herlig Breil i bushen. Efter hjemkomsten til farmen bad jeg mine medgæster om at forsyne sig i baren på min regning, hvorefter jeg takkede dem for i så høj grad at have levet med i mine jagtligge meritter. Vi var 12 deltagere i turen, men kun tre jægere. Jeg tror, at vi har vist de øvrige, at jagt kan være en særdeles positiv oplevelse.

Afsender:
Storkøbenhavns Jagtforening
Svend Isling
Ulsevej 76
2650 Hvidovre

Medlemskab af Storkøbenhavns Jagtforening
sker via hjemmesiden www.SJF.dk